కథ

ఈజీ చైర్‌లో అనీజీగా కదులుతున్నాడు శంకరం. ప్రక్కనే చాప మీద సన్నజాజులు మాలకడుతూ, అంతక్రితం కొద్దిసేపుగా భర్తతో వాదనకు దిగిన ఫలితంగా క్రోధ ఛాయలు ముఖం మీద తాండవిస్తుండగా ముభావంగా మాల కట్టే కార్యక్రమాన్ని కొనసాగిస్తోంది శంకరం భార్య ఉమ.

నిర్ణయం

శ్రీమతి కె.ఆర్.లక్ష్మి

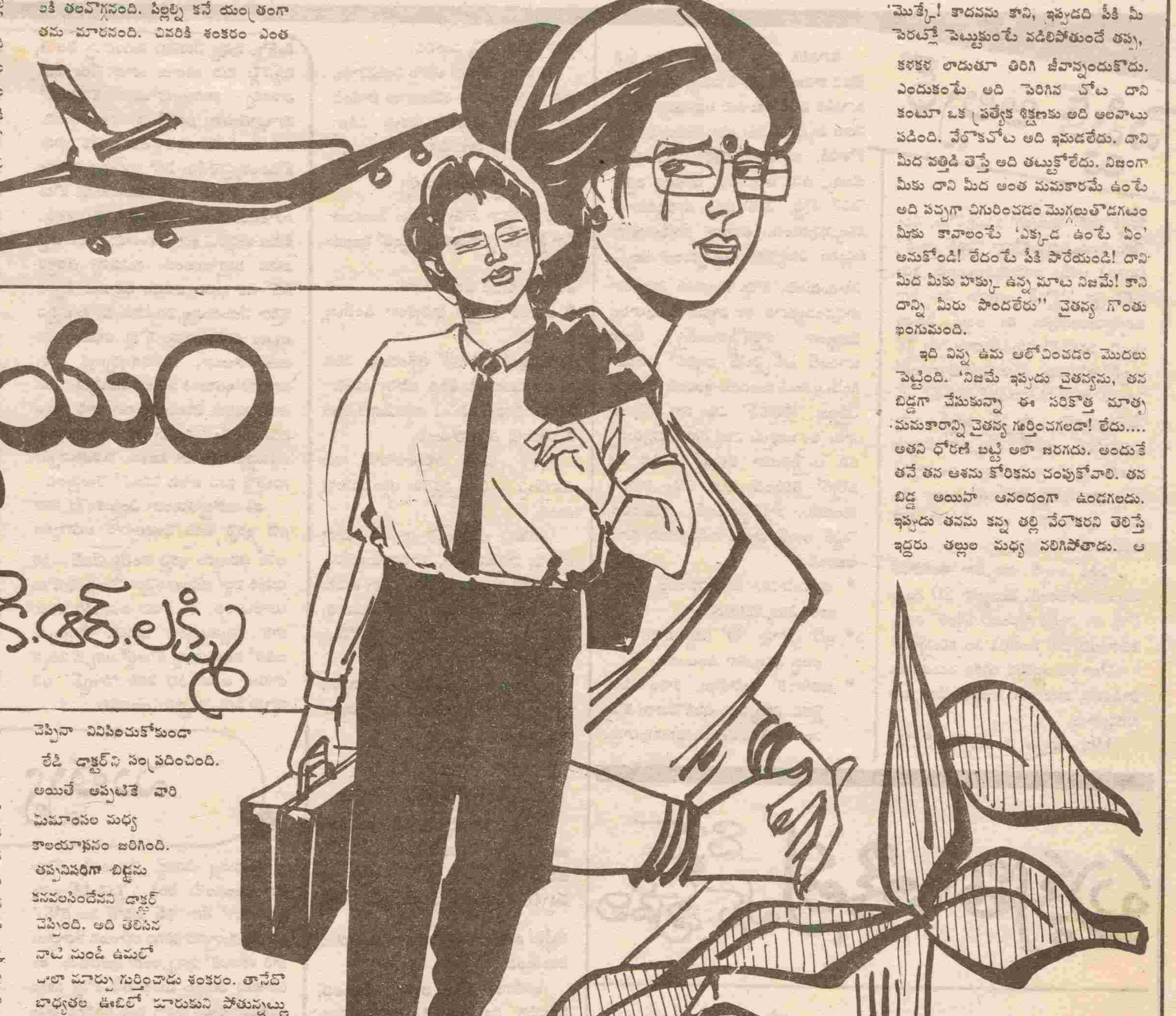

"ఇంతకీ మా అన్నయ్య వ్రాసిన ఉత్తరం ఇచ్చావు కాదు" అన్నాడు.

"ఆ! ఇవ్వడానికేముందీ, అందులోని విషయమంతా చెప్పాను కదా! వాళ్ళ ఏకైక పుత్రుడు కృష్ణ చైతన్య విదేశాల నుండి వస్తున్న సందర్భంగా ఘనంగా పార్టీ ఏర్పాటు చేస్తున్నారట. మనిద్దరినీ వచ్చి నాలుగు రోజులుండి వెళ్ళమని మరీ మరీ కోరుతూ వ్రాశారు" మాలకట్టడం పూర్తి కాగా మిగిలిన దారాన్ని నోటితో తెంపుతూ, ఉత్తరంలోని సారాంశాన్ని తెలిపిచ్చింది ఉమ.

"ఇందులో నువ్వింత బాధ పడవల్సిందేముంది ఉమా అలాగే వెడదాం. చైతన్య విదేశాల నుండీ రావడం నీకూ ఇష్టమేగా" అనునయంగా అన్నాడు శంకరం. "అది కాదండీ మొదట్లో ఏమీ అనిపించేది కాదు గానీ, ఈ మధ్య కొన్నేళ్ళుగా ఆ బాధను తట్టుకోలేకపోతున్నాను. చైతన్యను నా దగ్గరికి తెచ్చుకుని నేను వాడికి తల్లిగా ఉండాలనుంది" అంది ఉమ. మమకారం కట్టలు తెంచుకుని ఆమె కన్నీళ్ళుగా ప్రవహించసాగింది.

"ఏమిటి ఉమా! ఆ కన్నీళ్లెందుకు? ఇప్పుడేమైందని? అయినా నువ్విలా అనుకోవడం న్యాయమేనా! లే! లేచి ముఖం కడుక్కుని రా అలా షికారుకి పోయి వద్దాం కొంత రిలాక్స్‌గా ఉంటుంది" అంటూ రెక్క పట్టుకుని లేవదీశాడు శంకరం. లేచి వెళ్ళి, ముఖం కడుక్కుని, జడ వేసుకుని, చీర మార్చుకుని ముస్తాబై తయారై వచ్చింది ఉమ. ఆమెను కన్నార్పకుండా చూసిన శంకరం, ఉమను దగ్గిరికి తీసుకుని ప్రేమగా ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ "ఉమా మన పెళ్ళై ఎన్నేళ్ళయినా నువ్వు నా కళ్ళకి కొత్త పెళ్ళి కూతురిలా కనిపిస్తావు. నీ అందం కొంచెం కూడా తరగలేదు సుమా" నలభైసంవత్సరాల వయస్సులో కూడా నిగనిగలాడుతున్న ఆమె చెంపలని సుతారంగా మీటుతూ అన్నాడతను.

ఉమ మనసు ఆ పొగడ్తనుస్వీకరించలేదు. ఆమె మనసంతా ఎటో ఉంది "పదండి, వెళదామా"! బయలుదేరుతూ అంది.

ఇద్దరూ పార్కులోకి అడుగిడి ఒక మూల కూర్చున్నారు. వల్లని సాయంత్రం నీరెండలో పార్కులో పిల్లలు గాలి పటాల్లా ఎగురుతూ లేడి పిల్లల్లా గెంతుతున్నారు. చెక్కుట చేయి చేర్చి ఆడుకుంటున్న పిల్లలనే గమనిస్తున్న ఉమకి, భర్త కబుర్లు చెవికెక్కడం లేదు. ఆమెలోని మాతృమూర్తి మాతృమమకారాన్ని కోరుతోంది. తాను వద్దని నిర్లక్ష్యంగా ఒకనాడు పారవేసుకున్న వస్తువు ఈనాడు వేలాకరింట్లో ప్రజ్వలై ప్రకాశిస్తోంది. ఆప ఉమ శంకరుల పెళ్ళైన తొలి దినాలు. తొలినాడే ఇద్దరూ ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి, అప్పుడే పిల్లలు వద్దని నిర్ణయాలు వేసుకున్నారు. ఎంత వద్దనుకున్నా, ఎన్ని జాగ్రత్తలు పడినా అనుకోని విధంగా ఉమ గర్భవతి అయింది. అది ఉమకి ఎంతమాత్రం నచ్చలేదు. తను అప్పుడే ఏమంత వయస్సు మీరిపోయిందని బిడ్డను కనాలి? అని వాపోయింది. తన కోరికలకి తమ దాంపత్య స్వేచ్ఛకి అడ్డు నిలిచే బిడ్డను కనగూడదని గట్టిగా నిర్ణయించుకుంది. శంకరానికి భార్య అబార్షన్ చేయించుకోవడం ఇష్టం లేకపోయింది. అతను తన అంతర్యాన్ని భార్యకు తెలిపారు. "పోనీ ఈసారికిచూద్దాం, మరోసారి తగు జాగ్రత్త పడదాం" అని భార్యను బ్రతిమలాడాడు. ఎంత బ్రతిమిలాడినా ఉమ మనసు కరుగలేదు. తన స్నేహితులు, తన అక్కయ్యలందరూ పెళ్ళైన వెంటనే బిడ్డలని కని ఎలా ముసలి వారైపోయారో కథలు కథలుగా శంకరానికి వినిపించింది. తను వాళ్ళలాగా గాక, జీవితాన్ని అనుభవించాలి అనుకుంటున్నానంది. బాధ్యతలకి తలవొగ్గనంది. పిల్లల్ని కనే యంత్రంగా తను మారనంది. చివరికి శంకరం ఎంత చెప్పినా వినిపించుకోకుండా లేడీ డాక్టర్ని సంప్రదించింది. అయితే అప్పటికే వారి మీమాంసల మధ్య కాలయాపనం జరిగింది. తప్పనిసరిగా బిడ్డను కనవలసిందేనని డాక్టర్ చెప్పింది. అది తెలిసిన నాటి నుండీ ఉమలో ఎలా మార్పు గుర్తించాడు శంకరం. తానేదో బాధ్యతల ఊబిలో కూరుకుని పోతున్నట్లు బాధ పడుతూ వాపోయేదామె. నిరాసక్తంగా పిచ్చి దానిలా తయారవడం మొదలెట్టింది. అది చూసి హడిలిపోయిన శంకరానికి దేవుడిచ్చిన అవకాశంలా కజిన్ సూర్య ప్రకాష్ నుండి ఉత్తరం వచ్చింది. బిడ్డలు లేక అల్లాడుతున్న తనకు ఆ బిడ్డను ప్రసాదించి, క్షీణిస్తున్న తన భార్య ఆరోగ్యాన్ని కాపాడవలసిందిగా కోరుతూ వ్రాశాడతను.

కజిన్ సూర్య ప్రకాష్, తనూ ప్రాణ స్నేహితులుగా మెలిగారు. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే తను చదువుకుని వృద్ధిలోకి రావడానికి సూర్యం అన్నయ్యే కారకుడు. అటువంటి అన్నయ్యకు రుణం తీర్చుకునే అవకాశం వచ్చినందుకు సంతోషించాడు. అదీగాక, తన భార్య కోరికానెరవేరుతుందని ఆ విషయాన్ని భార్య దగ్గర ప్రస్తావించాడు. ఉమకి కూడా ఆ నిర్ణయం ఎంతగానో నచ్చింది. ఎంతో ఉత్సాహపడ్డింది. ఆమె దిగులు మాయమైంది. పుట్టిన బిడ్డని సూర్య ప్రకాష్ దంపతులకు అందించి, అప్పుడేచెక్కలొచ్చిన పక్షుల్లా తేలిపోయారు శంకరం, ఉమలు.

బిడ్డలు లేని సూర్యం అతని భార్య ఆ బిడ్డకి కృష్ణ చైతన్య అని పేరు పెట్టుకుని అల్లారు ముద్దుగా కంటి పాపకన్నా మిన్నగా పెంచి పెద్ద చేశారు. విధి విచిత్రమైనది. ఉమకి బిడ్డలు లేని లోటు తెలిసి వచ్చే సరికి చాలా ఆలస్యం జరిగింది. ఇక తమకి బిడ్డలు పుట్టే అవకాశం లేదని తెలుసుకున్నారు. తమ బిడ్డని తమకివ్వమని కోరాలనుకున్నది ఉమ. సరిగ్గా అదే సమయానికి కృష్ణ చైతన్య విదేశాలలో రీసెర్చ్ చేయడానికి వెళ్ళనున్నట్లు తెలిసింది. కోరవలసిన కోరిక గొంతులోనే ఆగిపోయింది. ఇప్పుడు..... ఇప్పుడు తన కన్న బిడ్డ చైతన్య విదేశాల నుండి వస్తున్నాడట! సకల విద్యావంతుడైన తన కన్న బిడ్డ తనని కన్న తల్లిగా గుర్తిస్తాడా? గౌరవిస్తాడా? లేక పెంచిన తల్లినే కన్న తల్లి అనుకుంటాడా? స్త్రీ సహజమైన ప్రేమలో భాగంగానే ఈర్ష్య కూడా మొదలయిందామెలో.

అది ఆమె మనస్సునిఅల్లకల్లోలంచేస్తోంది. ఆమె బాధల్లా ఒక్కటే! చైతన్య తన కన్న బిడ్డ, తన కన్న బిడ్డను తన సొంతం చేసుకోవడం ఎలా? ఈ రకమైన మీమాంస ఆమెను నరక యాతనకు గురి చేస్తోంది. చూస్తుండగానే చైతన్య విదేశాల నుండి తిరిగి వచ్చే రోజు రానే వచ్చింది. పొంగుతున్న మమకారం పైట చాటున పరవళ్ళు త్రొక్కు తూంటే ఆర్తిగా బిడ్డను అక్కున చేర్చుకోవా లన్న తపన, ప్రేమగా బుగ్గలు పణకాలన్న కోరిక, లాలనగా నుదురు చుంబించాలన్న ఆశా ఆమెని నిలవనీయలేదు. బయలుదేరి బావగారు ఊరు వచ్చారు ఉమా శంకరంలు.

విమానం దిగుతూనే 'అమ్మా నాన్న' అంటూ వచ్చి సూర్యప్రకాష్ దంపతులకి నమస్కారం చేసిన చైతన్య, అణుకువ విధేయతా కలిగినఆదర్శప్రాయమైన యువకుడిగా మారడమే గాకుండా స్థిరత్వం, పట్టుదల చోటు చేసుకొన్న విశాలమైన ఫాలభాగం, చెదరక నిశ్చలంగా ఉన్న చురుకైన కళ్ళు, ఆరడుగుల ఎత్తు, మిసమిసలాడే బంగారు రంగు మేని ఛాయతో దొరబాబులా ఉన్న బిడ్డని దగ్గరకి తీసుకున్నారు. సూర్యప్రకాష్ అతని భార్య శాంతాదేవి.

దూరంగా నిలబడి గమనించడం మినహా దగ్గరికి చేరలేక పోయింది ఉమ. హృదయ స్పందన పరిస్థితి చేతిలో వెక్కిరించినట్లుండి పోయింది. "ఏం పిన్నీ బాగున్నావా?బాబాయ్ నీ ఆరోగ్యం ఎలా ఉంది? నాకోసం ఇంత శ్రమపడి విమానాశ్రయానికి వచ్చారా! చాలా థాంక్స్ రండి వెడదాం" అంటూ దారి తీశాడు కృష్ణ చైతన్య. చైతన్య తనని ఎంత ఆదరంగా పలకరిస్తున్నా ఆ పిలుపులోని దూరం ఉమకి రంపపు కోతగా ఉంది. 'ఊ... ఆ... ఔను... అలాగా' అనడం తప్ప అతనితో నోరారా మాట్లాడలేకపోతుందామె. అనుకున్న దానికన్నా మిన్నగా, ఘనంగా పార్టీ ఏర్పాట్లు జరిగాయి. ఆహ్వానితులందరి మధ్యా ముక్కల్లో చంద్రుడిలా వెలిగిపోతున్న బిడ్డని చూసి మురిసిపోయింది ఆమె. తల్లి మనుసు. 'అమ్మా' అని పిలుపు వినే సరికి ఉలిక్కిపడేది. పాపం తనని కాదు అని తెలిసి బాధతో విలవిల్లాడిపోయేది. తల్లి భుజాల చుట్టూ చేతులేసి 'అమ్మా నీ చేతి వంట తిని ఎన్నాళ్ళైందమ్మా' అంటుంటే తోడి కోడల్ని చూసి ఈర్ష్యా భావనకి గురయ్యేది.

ఏమైనా సరే చైతన్యకు నిజం చెప్పి తనతో తీసుకుపోవాలని నిశ్చయించుకుంది. ఆమె ఆలోచనలలో ఆమె ఉండగా క్రింద పోర్టికోలో ఏదో రభస వినిపించింది. 'ఏమిటా' అని తొంగి చూసింది. 'ఆ! ఏదో పని వాళ్ళగొడవ అని సర్దుకోబోయింది' కాని ఆ గొడవ ఆమె చెవులను చీల్చేసు.

తోటమాలి అప్పలస్వామి పక్క ఇంటి వాళ్ళతో వాదనకుపక్రమించాడు. ఇంతలో అటుగా పోతున్న చైతన్యను "తమరైనా చెప్పండి బాబూ! ఇది ఆయమ్మకు న్యాయమేనా! ఒకనాడు తనకు అక్కరలేదని పీకి అవతల పారవేసిన మొక్కని చూసి నేను ముచ్చటపడి మన తోటలో నాటాను. అది ఇప్పుడు అందంగా నిండుగా పూలతో విరబూస్తూంటే, అది నాది కనక నాకిచ్చెయ్ మంటోంది ఆయమ్మ, పారేసుకున్న దాని మీద ఆమెకేం హక్కుంది. నేనే గనకఆనాడు తెచ్చి ప్రేమగా పాతిపెట్టి శ్రద్ధగా నీళ్ళు పోసి పెంచకపోతే ఈనాడు అసలు ఆమె పూలనైనా చూసుకోగలిగేదా! ఇప్పుడా మొక్కను మొదళ్ళతో సహా పీకి ఇవ్వమంటే నేను దానిపై పెంచుకున్న మమకారం ఏం కావాలి బాబూ"! అంటూ పెంచిన మమకారంతో చెట్టును స్పృశిస్తూ కళ్ళలో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరుగుతుండగా విలవిల్లాడాడు మాలి. "పారేసుకున్నంత మాత్రాన నా మొక్క నాది కాకుండా పోతుందా నాకిచ్చెయ్"! మూర్ఖంగా మొక్కను మొదళ్ళతో పీకడానికుపక్రమించింది ఆమె.

ఇక చైతన్య ఉండబట్టలేకపోయాడు: "చూడండి ఆంటీ, నిజానికి అది మీ 'మొక్కే'! కాదనను కాని, ఇప్పుడది పీకి మీ పెరట్లో పెట్టుకుంటే వడిలిపోతుందే తప్ప, కళకళ లాడుతూ తిరిగి జీవాన్నందుకోదు. ఎందుకంటే అది పెరిగిన చోట దానికంటూ ఒక ప్రత్యేక శిక్షణకు అది అలవాటు పడింది. వేరొకచోట అది ఇమడలేదు. దాని మీద వత్తిడి తెస్తే అది తట్టుకోలేదు. నిజంగా మీకు దాని మీద అంత మమకారమే ఉంటే అది పచ్చగా చిగురించడం మొగ్గలుతొడగటం మీకు కావాలంటే 'ఎక్కడ ఉంటే ఏం' అనుకోండి! లేదంటే పీకి పారేయండి! దాని మీద మీకు హక్కు ఉన్న మాట నిజమే! కాని దాన్ని మీరు పొందలేరు" చైతన్య గొంతు ఖంగుమంది.

ఇది విన్న ఉమ ఆలోచించడం మొదలు పెట్టింది. 'నిజమే ఇప్పుడు చైతన్యను, తన బిడ్డగా చేసుకున్నా ఈ సరికొత్త మాతృ మమకారాన్ని చైతన్య గుర్తించగలడా! లేదు.... అతని ధోరణి బట్టి అలా జరగదు. అందుకే తనే తన ఆశను కోరికను చంపుకోవాలి. తన బిడ్డ అయినా ఆనందంగా ఉండగలడు. ఇప్పుడు తనను కన్న తల్లి వేరొకరని తెలిస్తే ఇద్దరు తల్లుల మధ్య నలిగిపోతాడు. ఆ వత్తిడికి తట్టుకోలేడు. అలా జరగడానికి వీల్లేదు. నా బిడ్డ ఎక్కడున్నా సుఖంగా ఉండాలి. ఔను... బాబూ చైతన్యా నువ్విచ్చిన తీర్పుకి నీ తల్లి కట్టుబడి ఉంటుంది. బాబూ...!' మనసులోనేఅనుకుంటూనిశ్చలమైన మనసుతో వెనుదిరిగినఉమకి, తానిప్పుడు స్వేచ్ఛగా ఉన్నానని వెర్రి ఆనందంతో తల ఊగిస్తున్న ఆ చిన్ని మొక్క దర్శనమిచ్చింది. దాని ఆనందం చూసి తృప్తిగా ఊపిరి తీసుకుంది ఉమ.